

— Állj meg — szóltam —, Szabó T. Attila történeti szótárában (SZT, 1984. IV. kötet. 366. old.) „Az fewdewn lakok” (= földön, földön lakók) kifejezés is megtalálható, 1554-ből való adat. Megtudjuk: a szegénység családonként gyakran öröklődött. Sajnos, máig hatóan.

Itt csak falatozzál

Orbán Jani barátom mesélte:

— Úgy történt, hogy reggel felkelt a kibédi ember, falt egyet-kettőt, s átment a szomszédba. Ott éppen reggeliztek. Mondta illemből a gazda:

— Szívesen látunk.

— Né, otthon már falatoztam, de leülök — válaszolt a szomszéd. Azzal mindjárt asztalba ült, s elkezdett enni: hát evett, evett, addig fogyasztotta az ételt, hogy az asztalról minden elfogyott. A gazda eltűnődött. Fennhangon mondta:

— Hallod-e, szomszéd, azt tanácsolom, változtasd meg a menetrendet: ezután egyél otthon, itt csak falatozzál.

Akár az éhes farkasnak

Jancsi sógor disznótartásra is berendezkedett.

— Négy kocám van, az egyik most malacozott meg. Tizenkét malaca lett. A tizenkettedik csámpás volt, úgy láttam, meg is döglött. Kivitem a pajtából, s rádobtam a trágyadomb tetejére. Nagyot huppant. Az eséstől, attól a huppanástól tátogatni kezdett, kapkodott a levegő után. Visszavitem az istállóba, s olyan malac lett belőle, akár a többiből. Az ételükbe állandóan savót csöppentek. Szopnak még, de már az ételt is eszik. Olyan étvágyuk van, akár az éhes farkasnak.

Simonfy József

csupa nem

nem semmi
 az életet így leélni
 össze se jön semmi
 hernyóim babérlevéllel
 etetem s csupa selyembe
 öltözött hölgyekben
 gyönyörködöm
 furcsa érzések gyötörnek
 hátamon végigfut a hideg
 ha jócsillagom ott ragyog

fent miért kell nekem
 porban sárban fetrengenem
 nem vagyok istenek kegyeltje
 nem vagyok megáldva
 jókedvvel beszéddel
 nem vagyok jó háznak
 se kertnek
 csupa nem és nem
 nem semmi az életet
 így leélni